Lost in a book

On Februarie 19, 2016

Concepe-ți o nouă personalitate, menținând paralelismul dintre mișcările sufletești și felul în care te raportezi la ipotezele de previziune a unei lungi călătorii de-a lungul „acceptabilului”.

Mă pierdusem în contextul unei proze nesfârșite. Voiam să mă îndepărtez cât mai repede de golul ascunsurilor umplut cu urmele întrebărilor care și acum își caută răspunsurile, a tot ceea ce se biruiește prin diminuarea certitudinii indusă de un însemnat și închipuit *"Lost in a book"* . Pe care obișnuințele minții, închise în teama de a nu se pierde în agitația rutinei zilnice, mă determinau să-mi privesc cu atenție acțiunile, deoarece exista probabilitatea de a le pune la îndoială.

Punându-mi la lucru imaginația, într-o sferă sugestivă numită "trezire", a cărei suprafață de undă era reflexia în oglinda dinamicii sociale, aș fi putut compensa cumva lipsa de perspicacitate în identificarea pasajelor care constituiau modalități indirecte de expunere a unor idei de care eram străin. În sens invers, riscam să devin un fel de Don Quijote luptându-se cu morile de vânt, împotriva răsturnării preferințelor subiective legate de ceea ce se numește supraviețuirea prin cultură.

Cu fiecare întrerupere a ritmului dictat de vocea minții în rândurile cărții, slab evidențiate de reflecții și îndemnuri, așa că nu vedeam în ele niciun ajutor în orientare, mă adânceam tot mai mult într-o existență fictivă, cu intrigi și răsturnări de situație. Un pumnal plin de îndoială părea să se înfigă în miezul acceptabilului. O năvală de repere nefamiliare îmi umpleau închipuirea. Eu eram posesorul cărții, și tot eu personajul ei principal. A citit cineva cartea?

Cuvintele transformându-se la rândul lor într-un efect de multiplicare a înțelesurilor, din care mintea mea aprinsă ticluia cu ușurință imagini de tot felul, asigurau efectul de prindere în flux magnetic a unor varietăți de sarcini de tip reproductiv-aplicativ. Miza era schimbarea modalității calculării unui nou profil de scriitor prin prisma interacțiunii dintre două câmpuri: unul de inducție a stării de nelimitare, celălalt de determinare a efectului de totalitate.

Leadership: Poți să-ți creezi un nou profil prin prisma interacțiunii dintre două câmpuri: unul de inducție a stării de nelimitare și celălalt de determinare a efectului de totalitate?

Continuând pe linia unei gândiri ce nu se poate mulțumi cu facultativul, deci care are ca rezultat final ideea de integrare într-o zonă de cunoaștere mai extinsă, putem urmări accepțiunile unei particularități de conținut a personalității care, fiind supusă unor anumite închipuiri și revelații, pare a se naște a doua oară.

Acest tip de personalitate se concepe prin paralelismul dintre mișcările sufletești și felul în care se raportează la ipotezele de previziune a unei lungi călătorii de-a lungul unui teritoriu numit „ *acceptabilul* ". Acest teritoriu separă faptul de a fi subiectul unei cărți de ficțiune de șansa de a fi eroul unei evadări din ea, cu acceptul conștiinței de a nu rămâne afectat de vulnerabilitățile unei subiectivități care poate scăpa ușor de sub control.

În ceea ce privește leadershipul, problema presupusă de instanțele unui acceptabil care elimină îndoielile unei lumi fără perspective, se raportează, în capitolul unei creații care denotă o altă realitate posibilă, la dimensiunea cristalizării unui profil personal fals, dar mult mai performant. Este cazul scriitorilor care își inserează prezența în propria lor lucrare, prin

intermediul unui personaj cheie, pentru a facilita un tip de experiență și comunicare care nu se poate experimenta în viața reală.

Pentru a te constitui o imagine rară de poveste mai întâi trebuie să compari acceptabilul utilizării unei identități false prin efortul de a te desprinde de lumea reală, cu trăsăturile unui personaj care își extrage esența din memoria unei experiențe trăite într-un context real.

Acest gen de abordare, prin conținutul unei lucrări care punctează faptele nescrise în contextul dimensiunii unui nou profil, se întemeiază pe funcția de cunoaștere apriorică, pe de o parte. Şi, pe de altă parte, pe contrastul dintre expansiunea unei conștiințe aflate într-o continuă descoperire a realului și expansiunea acelor stări care sunt tangibile după ascensiune, determinând efectul de totalitate.

Starea de nelimitare este atinsă atunci când simți că poți să acționezi ca o autoritate asupra determinării unui orizont de referințe transmisibil, atunci când dispui de toate fondurile din descoperitul autenticității, de toate răspunsurile la întrebarea „Cine sunt prin altcineva?”, și astfel reușești să fii tu.

Omul de știință scoțian, James Clerk Maxwell, a descoperit undele electromagnetice și presiunea luminii, formulând matematic legile electricității. El a ajuns să formuleze diverse ipoteze nu fiindcă previziunile sale s-au bazat pe structuri cunoscute, ci fiindcă a tratat ideile ca pe niște fantezii.

Mintea omului de geniu, ca o piramidă răsturnată, se fundamentează pe prezența unui plin din care nu înțelegi nimic, din care reies mereu soluții integrale ale unei matematici absurde, dar probabile.

Leadershipul are de făcut față simultan la exigențele unei duble subordonări: de a te constitui drept un fir conducător al unei creații care uimește lumea întreagă prin însăși tema ei și de a rămâne fidel acelei chemări interioare care te-a îndemnat fără încetare să înfrunți realitatea prin regândirea subiectivității din perspectiva dimensiunii sale temporale.

Lost in a book este prezența vie într-un mediu necunoscut, din care renaște un prototip de tip abstract, o personalitate unică.

Dacă lumea se îndreaptă spre un impredictibil care nu contenește să vină cu noi oferte, prin indicațiile date de restricțiile unei așa zise acționări în serie ale puzzle-urilor născute din rândurile cărților care-și cer dreptul la fundamentarea unor orizonturi largi de cunoaștere, atunci minților luminate nu le rămâne altceva de făcut decât să le completeze cu noi plăsmuiri.

Source: https://neculaifantanaru.com/lost-in-a-book.html